

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D., ve věci

žalobce: **K. D.**
trvale bytem X
zastoupen Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem
sídlem Fibichova 218, Mělník

proti
žalovaným: **1. Městský úřad Vyškov**
sídlem Masarykovo nám. 108/1, Vyškov 1

2. Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaných v řízení vedeném žalovaným č. 1 pod sp.zn. MV 5651/2024 OD,

takto:

- I. Žalovaný č. 1 **j e p o v i n e n** vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp.zn. MV 5651/2024 OD o žádosti žalobce ze dne 11.1.2024, kterou se domáhal vrácení řidičského průkazu a řidičského oprávnění, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaný č. 1 **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Zdeňka Burdy.
- III. Žaloba **s e** v části, v níž se žalobce domáhal ochrany před nečinností žalovaného č. 2, **z a m í t á**.
- IV. Žalovaný č. 2 **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti v řízení vedeném žalovaným č. 1 pod sp.zn. MV 5651/2024 OD, které má být vedeno o žalobcově žádosti o vrácení řidičského oprávnění a řidičského průkazu.

II. Shrnutí žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce namítá, že o jeho žádosti o vrácení řidičského průkazu a řidičského oprávnění žalovaný č. 1 nerozhodl. Jako žalovaného označil žalobce i žalovaného č. 2, který nečinnost neodstranil. Žalobce proto navrhuje, aby soud oběma žalovaným uložil povinnost rozhodnout o žalobcově žádosti ve lhůtě 15 dnů a řidičský průkaz žalobci vrátit.
3. Žalovaný č. 2, který podal vyjádření jménem obou žalovaných, se žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru žalovaní nečinní nejsou, neboť žalobce v žádosti požadoval toliko vrácení odejmutého řidičského průkazu. V žádosti totiž uvádí, že je držitelem řidičského oprávnění, jelikož uložený správní trest již skončil. Taková žádost je podle žalovaného č. 2 právně nepřipustná a zcela správně tak bylo řízení o ní zastaveno.

III. Posouzení věci

4. Žaloba byla podána včas (§ 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s. ř. s.“/).
5. Smyslem žaloby proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s. ř. s. je posouzení, zda je správní orgán nečinný, a pro tento případ mu nařídít vydání rozhodnutí či osvědčení. Soudní řízení v tomto případě končí vydáním rozsudku, jímž se správnímu orgánu nařizuje vydat rozhodnutí či osvědčení ve stanovené lhůtě. Smysl řízení je však dosažen až po jeho ukončení, tj. samotným faktickým vydáním rozhodnutí či osvědčení. Soudní řízení má samozřejmě svůj význam pouze tehdy, pokud nečinnost správního orgánu trvá. Pomine-li nečinnost v průběhu soudního řízení, soud žalobu zamítne podle § 81 odst. 3 s. ř. s., neboť vychází ze skutkového stavu, který zde je v den rozhodnutí soudu.
6. Za podmínky řízení lze označit předpoklady, při jejichž splnění lze ve věci meritorně rozhodnout. V případě žaloby dle § 79 s. ř. s. musí být splněny obecné podmínky na straně účastníků řízení, tj. způsobilost být účastníkem řízení, procesní způsobilost, a dále dle citovaného ustanovení musí být splněna povinnost bezvýsledného vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti jeho nečinnosti, a konečně povinnost tvrzení žalobce, že správní orgán nevydal rozhodnutí nebo

osvědčení, ačkoli mu to zákon ukládá. Samotné posouzení, zda byl žalovaný povinen vydat rozhodnutí či nikoli, a následné posouzení, zda jde či nejde o nečinnost správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., se děje při rozhodování o věci samé, nikoli při posuzování podmínek řízení. Závěr o tom, zda byl správní orgán skutečně nečinný, je již hmotněprávním posouzením věci.

7. Podmínky řízení považuje zdejší soud za splněné. Žalobce bezvýsledně vyčerpал v úvahu přicházející prostředky proti nečinnosti, neboť podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dne 5.2.2024, které žalovaný č. 2 nevyhověl. Za této situace se zdejší soud zabýval důvodností žaloby; rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
8. Z ustálené judikatury vyplývá, že smysl žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu tkví v eliminaci případných průtahů v řízení před správním orgánem, jehož účelem je vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a proto je v rámci tohoto žalobního typu posuzováno toliko to, zda je žalovaný správní orgán opravdu povinen vydat rozhodnutí či osvědčení, anebo nikoli. Tento žalobní typ nesměřuje k ochraně před jinými procesními vadami (s výjimkou nečinnosti) nebo před rozhodnutími nezákonnými z hlediska hmotného práva. Jinak by byl setřen rozdíl mezi řízením na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a řízením o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu /NSS/ ze dne 2.12.2010, č. j. 5 Ans 11/2010 – 104, a ze dne 13.3.2018, č. j. 4 Afs 414/2018 – 26). V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti se tak nelze zabývat otázkami ve věci samé, nýbrž jen tím, zda je rozhodováno v přiměřeném čase, resp. v zákonné lhůtě a bez zbytečných průtahů (viz rozsudek NSS ze dne 31.5.2011, č. j. 8 Ans 4/2011 – 169). Nečinnost je objektivním stavem, který spočívá v tom, že v řízení před správním orgánem nebylo vydáno rozhodnutí, ačkoliv již uplynula lhůta, kterou k tomu stanoví zákon, popř. lhůta přiměřená, pokud zákon žádnou lhůtu nestanoví (viz rozsudek NSS ze dne 18.8.2020, č. j. 10 Azs 169/2020 – 39).
9. Žalobce namítá, že je žalovaný č. 1 nečinný, neboť nerozhodl o jeho žádosti ze dne 11.1.2024. Žalovaní mají za to, že žalovaný č. 1 o této žádosti již rozhodl.
10. Ze spisu k tomu vyplynulo, že žádostí ze dne 11.1.2024 (která byla doručena žalovanému č. 1 dne 12.1.2024) se žalobce domáhal „vrácení řidičského oprávnění a řidičského průkazu“ a rovněž (jak uvádí žalobce „taktéž“) vydání předběžného opatření, kterým bude vrácen neoprávněně odejmutý doklad. To je uvedeno, jak v označení žádosti, tak v jejím závěru. Dne 15.1.2024 žalovaný č. 1 obdržel urgenci této žádosti (ze dne 12.1.2024), kde žalobce svoje požadavky zopakoval. Žalovaný č. 1 vydal dne 18.1.2024 usnesení č.j. MV 5651/2024 OD/Sv, kterým zastavil řízení o žalobcově žádosti ze dne 12.1.2024 ve věci „žádost o vydání předběžného opatření – vrácení neoprávněně odejmutého dokladu“ z důvodu její zjevné právní nepřipustnosti podle § 45 odst. 3 a § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. V odůvodnění mj. uvedl, že žalobce pozbyl řidičské oprávnění na základě pravomocného rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy dne 30.1.2021 a dosud si o vrácení řidičského oprávnění „nepožádal ve smyslu § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu“. Proti tomu podal žalobce odvolání spojené se žádostí o opatření proti nečinnosti. Odvolání žalovaný č. 2 zamítl rozhodnutím ze dne 27.2.2024.

11. Z uvedeného plyne, že žalobce v žádosti ze dne 11.1.2024 i v urgenci této žádosti ze dne 12.1.2024 žádal o 1. vrácení řidičského oprávnění, 2. vrácení řidičského průkazu, 3. vydání předběžného opatření, kterým mu bude řidičský průkaz vrácen. Ať už v odůvodnění žádosti uvedl cokoli, nelze pominout, že jak v úvodu, tak v jejím závěru (petitu) výslovně žádá o vrácení jak řidičského oprávnění, tak řidičského průkazu. Rovněž je zcela zřejmé, že žalovaný č. 1 usnesením ze dne 18.1.2024 rozhodl toliko o té části žádosti, v níž žalobce navrhoval vydání předběžného opatření. To je ve výroku usnesení jasně uvedeno (navíc je v usnesení uvedeno, že se rozhoduje o žádosti ze dne 12.1.2024, což byla toliko urgence původní žádosti z předchozího dne). Žádný další výrok usnesení neobsahuje a je tedy zřejmé, že o zbytku žádosti, kterou žalobce požadoval vrácení řidičského oprávnění a řidičského průkazu, žalovaný č. 1 nerozhodl. Žalovaný č. 1 je tedy nečinný, a proto mu soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost o této části žalobcovy žádosti rozhodnout. K tomu mu stanovil lhůtu třiceti dnů, kterou s ohledem na obsah žádosti a lhůtu pro vydání rozhodnutí podle správního řádu považuje za dostatečnou. Pokud má snad žalovaný č. 1 pochybnost, zda žalobce požaduje vrácení řidičského oprávnění i řidičského průkazu nebo toliko řidičského průkazu, jak by mohla naznačovat formulace „tedy dokladu EM 34240“ uvedená v závěru žádosti, je na místě, aby žalobce vyzval k odstranění této nejasnosti.
12. NSS dlouhodobě judikuje, že žalobou na ochranu proti nečinnosti se nelze domáhat vydání rozhodnutí konkrétního obsahu či rozhodnutí směřujícího k určitému výsledku, neboť soud při rozhodování o tomto typu žalob v žádném případě nemá suplovat činnost správního orgánu a předjímat, jak má být v dané věci postupováno, potažmo rozhodnuto (srov. například rozsudek NSS ze dne 2.12.2010, č. j. 5 Ans 11/2010 – 104). Zdejší soud tedy nemohl žalovanému č. 1 uložit povinnost vydat rozhodnutí konkrétního obsahu, tj. žalobcově žádosti vyhovět, jak žalobce požadoval v žalobě.
13. Pokud jde o část žaloby, která směřuje proti žalovanému č. 2, tak tu soud důvodnou neshledal. Je to totiž nejprve žalovaný č. 1, kdo je povinen o žalobcově žádosti rozhodnout. Teprve poté bude na žalovaném č. 2, aby zákonnost tohoto rozhodnutí k případnému žalobcovu odvolání posoudil. Soud proto žalobu v této části podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

IV. Náhrada nákladů řízení

14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce uplatnil v rámci žaloby dva nároky. V jednom úspěšný nebyl, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. To by příslušelo žalovanému č. 2. Soud však nezjistil, že by žalovanému č. 2 vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto žalovanému č. 2 právo na náhradu nákladů řízení nemohlo být přiznáno.
15. Ve druhém nároku byl žalobce zcela úspěšný, a má proto právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému č. 1. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 2000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za dva úkony právní služby po 3100 Kč společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení a žaloba. To vše podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif).

Žalovaný č. 1 je tedy povinen zaplatit žalobci 8 800 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. dubna 2024

Petr Šebek v.r.
předseda senátu